

Damrau - Kaufmann - Deutsch

Italienisches Liederbuch

«Desficiós pel teu sentir dispers,
la sang, el foc, conjures al poema.
El teu cos és el mot; la ment, el vers:
¿on és, però, la imatge de l'emblema?»

Narcís Comadira
Enigma

Programa

Palau Grans Vèus

DISSABTE 24.02.18 – 20.30 h

Sala de Concerts

Diana Damrau, soprano

Jonas Kaufmann, tenor

Helmut Deutsch, piano

Hugo Wolf (1860-1903)

Italienisches Liederbuch

Col·lecció de poemes italians anònims traduïts a l'alemany per Paul Heyse (1830-1914)

I Part

1. (1) Auch kleine Dinge
2. (4) Gesegnet sei, durch den die Welt entstand
3. (39) Gesegnet sei das Grün
4. (3) Ihr seid Allerschönste
5. (21) Man sagt mir, deine Mutter wollt's nicht
6. (41) Heut Nacht erhob ich mich um Mitternacht
7. (40) O wär' dein Haus durchsichtig wie ein Glas
8. (27) Schon streckt' ich aus dem Bett
9. (18) Heb Auf dein blondes Haupt
10. (20) Mein Liebster singt am Haus in Mondenscheine
11. (22) Ein Ständchen euch zu bringen
12. (42) Nicht länger kann ich singen
13. (43) Schweig einmal still
14. (44) O wüsstest Du, wie viel ich deinetwegen
15. (6) Wer rief dich denn?
16. (31) Wie soll ich fröhlich sein
17. (10) Du denkst mit einem Fädchen mich zu fangen
18. (14) Geselle, woll'n wir uns in Kutten hüllen
19. (45) Verschling' der Abgrund meines Liebsten Hütte
20. (8) Nun lass uns Frieden schließen
21. (29) Wohl kenn' ich Euren Stand
22. (38) Wenn du mich mit den Augen streifst
23. (36) Wenn Du, mein Liebster, steigst zum Himmel auf

45'

II Part

24. (23) Was für ein Lied soll dir gesungen werden?
25. (19) Wir haben beide lange Zeit geschwiegen
26. (34) Und steht ihr früh am Morgen auf vom Bette
27. (16) Ihr jungen Leute
28. (9) Dass doch gemalt all deine Reize wären
29. (2) Mir ward gesagt, de reisest in die Ferne
30. (17) Und willst du deinen Liebsten sterben sehen
31. (33) Sterb' ich, so hüllt in meine Glieder
32. (15) Mein Liebster ist so klein
33. (35) Benedeit die sel'ge Mutter
34. (24) Ich esse nun mein Brot
35. (7) Der Mond hat eine schwere Klag' erhoben
36. (25) Mein Liebster hat zu Tische mich geladen
37. (26) Ich ließ mir sagen, und mir ward erzählt
38. (11) Wie lange schon
39. (37) Wie viele Zeit verlor' ich, dich zu liebe
40. (32) Was soll der Zorn, Mein Schatz, der dich erhitzt
41. (5) Selig ihr Blinden
42. (12) Nein, junger Herr
43. (13) Hoffärtig seid Ihr, schönes Kind
44. (28) Du sagst mir, dass ich keine Fürstin sei
45. (30) Lass sie nur geh'n, die so die Stolze spielt
46. (46) Ich hab' in Penna

48'

Durada aproximada del concert: 120 minuts pausa inclosa.

Queda prohibit l'enregistrament d'imatges o de so d'aquest concert.

Hugo Wolf, l'art de vampiritzar la poesia amb música

©Jiyang Chen

©Julian Hargreaves-Sony Classical

Probablement, a Hugo Wolf no li faria cap gràcia llegir les crítiques que apareixeran sobre el recital d'avui al Palau de la Música d'acord com ell jutjava les obres de Brahms. Quan l'autor alemany va estrenar la seva *Quarta Simfonia*, va escriure: “*És evident que l'art de compondre sense idees ha trobat en Brahms un dels seus representants més destacats. Com Déu totpoderós, ha trobat la manera de crear alguna cosa del no-res. El llenguatge de la més intensa impotència musical*”.

Wolf palesava amb comentaris d'aquesta mena la guerra indiscriminada que aleshores mantenien els partidaris del simfonista i els adeptes de Wagner. Ell pertanyia al segon bàndol, fidel al mestre al qual quan tenia quinze anys i com un fan de debò es va acostar a Viena i en va rebre una resposta amable.

En aquest terreny s'escatia, segons ells, el futur de la música. No només l'alemanya.

Universal. Però en la virulència també s'albirava certa malvolença personal envers l'oponent. L'artista nascut el 1860 a Windischgrätz, avui dia a Eslovènia, no acceptà bé que anys abans Brahms li aconsellés d'acudir al magisteri del professor Nottebohm per perfeccionar el seu estil.

Allò el va fer enfilar-se. S'ho va prendre com un menyspreu: “*Només la seva pedanteria d'alemany del nord explica que vulgui posar-me en mans de Nottebohm*”. A partir d'aleshores, creu i ratlla. Això els va marcar a tots dos. Per a mal. Perquè Wolf, en vida, més que un compositor digne de lloança, va brillar més com a piconadora de Brahms i els seus deixebles. Va arribar a gaudir amb la seva feina de crític. Però li va llevar consideració com a compositor.

Segurament que els qui deixin constància del que avui cantaran Jonas Kaufmann i Diana

Damrau juntament amb el pianista Helmut Deutsch seran més benèvolts. Malgrat que sempre suposa una responsabilitat executar damunt l'escenari una de les obres mestres del lied universal, com és el cas d'aquest cançonero italià (*Italienisches Liederbuch*), que Wolf va compondre amb els textos de Paul Heyse. Ell, que fou autoexigent, altiu, irredempt i turmentat, les va jutjar així en un gest d'indulgència envers ell mateix: “*El meu treball més original i artísticament perfect*”.

Formen part de la rauxa que va tenir al final de la seva etapa creativa més fructífera: els anys que van entre el 1888 i el 1897. De les 242 cançons que va compondre, la majoria –unes 200– daten dels tres anys compresos entre el 1888 i el 1891. Ja més apaivagat, entre el 1895 i el 1897, li'n brollen una trentena. Tot a la vida de Wolf va ser més un atac de compulsió que res més. En els períodes absolutament enfervorits, en podia inventar 40 de cop en tres mesos. L'empenyia una motivació d'acumulació.

També la poesia. O més aviat la síntesi de la poesia en llenguatge musical. La simbiosi de tots dos. Una certa idea de vampirització obsessiva el va dur a dominar l'art del lied fins a convertir-se, segons molts, en l'autor més gran del gènere. En això va ser un avançat. Perquè la cançó, com a gènere i forma musical, viu el seu esclat al segle XX. Amb referents com Wolf, Schubert, Schumann, Mahler o Richard Strauss, els pares creatius de Gershwin, Sondheim o Kurt Weill; els avis de Lennon i McCartney...

En el cas de Wolf, van néixer d'una ànima inadaptada. Un ésser nòmada, sense llar fixa, que la majoria de la seva vida va viure dels diners que li prestaven a fons perdut els amics i que va acabar els seus dies molt jove, als 46 anys, xuclat per la paranoia, en un manicomi. De la seva ciutat es va traslladar a Viena per estudiar. Va compartir aules amb Gustav Mahler –un altre immigrant a Viena, des dels confins txecs de l'Imperi austrohongarès– fins que el van fer fora d'allà.

Temes d'amor, principalment, integren les 46 peces de l'*Italienisches Liederbuch*. Tot un exemple del seu ideal atomitzador entorn de la cançó, com a reina de les formes musicals futures.

Lliurat a Wagner i a Liszt, els seus dos grans herois musicals, se'n va fanatitzar i va aconseguir més enemics que no pas èxits. Només les seves cançons van triomfar en vida i van superar

el raser de la posteritat. Avui la seva òpera *El comanador*, basada en un text de Pedro Antonio de Alarcón, o una escassa obra simfònica, amb prou feines és programada en cap cicle o teatre. Una obra amb peces com *Penthesilea*, també inspirada en Alarcón.

Sí, els *lieder*. Els seus quaderns de cançons traslladen a la partitura la paraula de poetes com Eduard Möricke, Joseph Karl Eichendorff i Goethe. Per a les cançons italianes es basà en textos recopilats per Paul Heyse. Bevien d'obres populars aplegades a la Toscana o a Venècia a mitjan segle XIX. Temes d'amor, principalment, integren les 46 peces de l'*Italienisches Liederbuch*. Tot un exemple del seu ideal atomitzador entorn de la cançó, com a reina de les formes musicals futures.

Per a Wolf, la música havia d'estar al servei de la poesia. I era mitjançant aquest procés de succió vampírica que la cançó prenia forma. Molts compositors se centraven per assolir-ho en la melodia com a tòtem. La modernitat de Wolf consisteix a utilitzar-la només com un element al servei del poema. La qüestió continua no resolta. Però d'aquella manera, Wolf va donar sentit a molts dels més brillants corrents del segle XX: els que dignificaven la cançó com a mitjà del missatge. ¿És moderna o no, la seva aportació? Ara resta que la profunda i carismàtica veu de Kaufmann i l'art exquisit de Damrau, avui ho palesin.

Jesús Ruiz Mantilla, escriptor i periodista d'El País.

Biografies

©Jiyang Chen

Diana Damrau, soprano

La soprano porta dues dècades als escenaris operístics i participant als concerts més importants arreu. El seu ampli repertori abasta rols de soprano lírica i de coloratura, incloent-hi els papers protagonistes de *Lucia di Lammermoor*, *Manon*, *La traviata* o *La flauta màgica*, actuant a sales com La Scala, Bayerische Staatsoper, Metropolitan Opera, Royal Opera House, Wiener Staatsoper, Opéra National de París, Bayerische Staatsoper o al Festival de Salzburg. Ha rebut el títol de Kammersängerin i ha forjat estrets vincles amb la Bayerische Staatsoper a Munic.

Enregistra en exclusiva per a Warner/Erato (anteriorment EMI/Virgin Classics). Entre els seus llançaments en solitari cal esmentar *Donna*, *COLORaturaS*, *Poesie* (Premi Echo Klassik 2011), *Forever* (Premi Echo Klassik 2014) i *Fiamma del belcanto*. El maig del 2017 es va publicar el seu nou àlbum, *Grand Opera*, dedicat a les obres de Giacomo Meyerbeer.

Entre els moments més destacats de la temporada 2017-18 figuren el retorn a la Bayerische Staatsoper com a Lucia di Lammermoor i com a Violetta de *La traviata*; el seu debut en el paper de Marguerite de Faust a la Deutsche Oper de Berlín i la participació a *Les hugenots* de Meyerbeer a l'Opéra de París.

Aquest any 2018 actuarà al Dresdner Opernball. Durant el mes de febrer està actuant

en una gira europea a les sales de concerts més famoses de Berlín, Londres, París, Luxemburg, Viena i Barcelona, interpretant juntament amb el tenor Jonas Kaufmann i el pianista Helmut Deutsch l'*Italienisches Liederbuch* d'Hugo Wolf, que serà seguida d'una altra gira amb el lema "VERDIssimo".

Un altre punt que cal destacar és l'estrena mundial d'Aurora: *Concerto for coloratura soprano* d'Iain Bell al costat de la Royal Liverpool Philharmonic Orchestra, sota la batuta de Vasily Petrenko en el marc dels Proms de la BBC al Royal Albert Hall.

Els seus plans de futur inclouen la protagonista en una nova producció de *La traviata* a la Metropolitan Opera i el rol de Marguerite de Faust a la Royal Opera House de Londres.

Per a més informació, visiteu:
www.diana-damrau.com

Direcció general de concerts, gires i mitjans de comunicació de Diana Damrau: Classic Concerts Management GmbH, www.ccm-international.de

Diana Damrau enregistra en exclusiva per Erato/Warner Music

"La millor soprano de coloratura del món",
«New York Sun»

©Gregor Hohenberg / Sony Music

Jonas Kaufmann, tenor

Des del seu sensacional debut a la Metropolitan Opera de Nova York en una representació de *La traviata* el 2006, està considerat una de les estrelles més fulgurants del panorama operístic. La premsa internacional li ha atorgat l'apel·latiu del “nou rei dels tenors” i els experts l'elogien com el tenor alemany més important des de Fritz Wunderlich.

Va néixer a Munic, on va cursar els estudis vocals a l'Acadèmia de Música local. A més, va assistir a classes magistrals amb Hans Hotter, James King i Josef Metternich. Durant els seus primers anys a l'escenari de l'Staats theatre, a Saarbrücken, va continuar la seva formació amb Michael Rhodes a Trier.

Després dels seus compromisos a Stuttgart, Frankfurt, Hamburg i Milà –en la producció de Giorgio Strehler de *Così fan tutte* i *Fidelio* amb Riccardo Muti al podi–, Kaufmann va passar a l'Òpera de Zuric l'any 2001 i des d'allà va iniciar la seva carrera internacional; amb aparicions al Festival de Salzburg, Lyric Opera de Chicago, Opéra de París, Royal Opera House del Covent Garden de Londres, La Scala de Milà, Deutsche Oper i Staatsoper de Berlín, Staatsoper de Viena i Metropolitan de Nova York. El 2010 va debutar al Festival de Bayreuth en el paper de Lohengrin, en una posada en escena espectacular de Hans Neuenfels.

Kaufmann és reclamat internacionalment tant en els repertoris italians i francesos com en l'òpera alemanya. Ha cantat *Werther* de Massenet a París i Viena, ha interpretat el paper de Cavaradossi de *Tosca* de Puccini a Londres, al Met i a La Scala. Les seves intenses caracteritzacions de Don José de *Carmen* de Bizet i de Werther del títol homònim

de Massenet han entusiasmat els seguidors del *bel canto* d'arreu del món. Kaufmann sent passió per retratar personatges destrossats, submergir-se al seu món i fer que els seus pensaments i emocions esdevinguin sorprenentment creïbles.

A més de les seves qualitats vocals i musicals, la plena identificació amb els papers que interpreta suscita un gran entusiasme entre la premsa i el públic. Com es va esdevenir en el debut com a Siegmund de *Die Walküre* a la Metropolitan Opera de Nova York la primavera del 2011. La nova producció, molt esperada i magistralment dirigida per James Levine, va ser retransmesa mundialment per ràdio i projectada en HD als cinemes, la qual cosa va permetre al públic copsar amb tot detall la qualitat especial de les interpretacions del Wagner de Kaufmann: la combinació de la potència expressiva alemanya amb la delicadesa vocal italiana. Posteriorment Kaufmann va assolir un gran èxit amb la interpretació del rol principal de Faust de Gounod (una nova producció que també es va poder veure als cinemes d'arreu), en què va palesar una vegada més la seva versatilitat vocal i teatral.

El 2012 va debutar com a Bacchus d'*Ariadne auf Naxos* de Richard Strauss en el marc del Festival de Salzburg. Ciutat on també es va presentar com a *Don José* en una nova producció de *Carmen*, realitzada per Simon Rattle, i en una actuació del *Requiem* de Verdi dirigida per Daniel Barenboim, la qual també es va presentar a La Scala i al Festival de Lucerna. El desembre del mateix any va tornar a Milà per a la inauguració de la nova temporada de La Scala amb la nova producció de *Lohengrin*, dirigida per Barenboim i

amb posada en escena de Claus Guth.

El 2013, per a Kaufmann va ser l'any de Wagner i Verdi: després de la nova producció del Met de *Parsifal* i la reposició de *Don Carlo* a la ROH de Londres, va interpretar el paper principal de la mateixa òpera a Munic i Salzburg. A més, va representar dos papers de Verdi per primera vegada: Manrico d'*Il trovatore* i Álvaro de *La forza del destino*, tots dos en noves produccions a la Bayerische Staatsoper. Els mesos de febrer i març del 2014 va interpretar el Werther de Massenet, en una nova producció al Met; i el mes de juny va debutar com a Des Grieux de *Manon Lescaut* de Puccini, a la ROH de Londres.

El més destacat durant l'any 2015 va ser el debut com a Andrea Chenier en una nova producció a la ROH, sota la batuta d'Antonio Pappano, el seu primer *Radames in Rom* (en una actuació en concert amb Anja Harteros i Pappano), un altament aclamat doble debut en la nova producció de *Cavalleria rusticana* / *Pagliacci* al Festival de Pasqua de Salzburg, un recital de Puccini a La Scala, les noves produccions del *Fidelio* de Beethoven a Salzburg i *La damnation* de Faust de Berlioz a l'Opéra National de París.

Després de l'enorme èxit assolit pel seu àlbum en solitari amb clàssics de finals dels anys vint i principis dels trenta del segle XX (*Du bist die Welt für mich*), va presentar el seu nou àlbum amb àries de Puccini (*Nessun dorma*) el mes de setembre del 2015. El 12 de setembre va interpretar algunes d'aquestes àries al Royal Albert Hall en la llegendària actuació *Last night of the Proms*.

En la nova producció a Munic de *Meistersinger* de Wagner, estrenada el mes de maig del 2016, Kaufmann va interpretar el paper de Walther von Stolzing per primera vegada damunt d'un escenari. L'agost del 2016 Kaufmann va debutar en una gira sud-americana amb concerts i recitals a Buenos Aires, São Paulo, Lima i Santiago de Xile.

El gener del 2017 Kaufmann va tornar a l'Opéra de París amb la producció de *Lohengrin* de Claus Guth, i pel març va ser el protagonista de la nova producció a Munic d'*Andrea Chenier*. Al juny va fer el seu tan esperat debut com a Otello a la ROH de Londres. “Kaufmann canta un *Otello* per a l'eternitat”, va ser el titular de la crítica del «New York Times»; una setmana després de l'estrena, la producció es va projectar als cinemes d'arreu del món. El mes d'agost va tornar a l'Opera House de Sydney per oferir diverses actuacions de *Parsifal*. La seva primera producció de la temporada 2017-18 és la versió francesa del *Don Carlos* de Verdi a París, amb posada en escena

de Krzysztof Warlikowski i dirigida per Philippe Jordan. El novembre del 2017 va emprendre la primera gira a la Xina, amb recitals de lied a Shezhen, Guangzhou i Pequín i un concert d'òpera a Xangai.

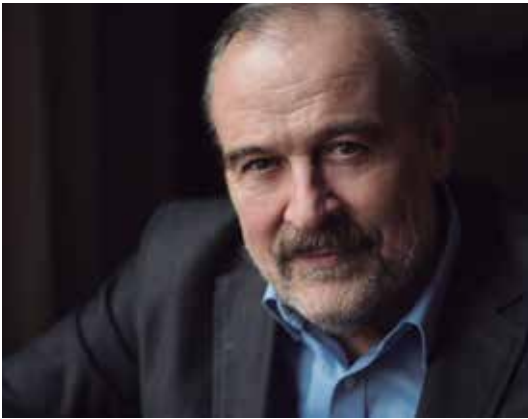
La versatilitat de Kaufmann està documentada en diversos CD i DVD, en representacions d'obres com *Lohengrin*, *Die Walküre*, *Parsifal*, *Königskinder*, *Ariadne auf Naxos*, *Don Carlo*, *La forza del destino*, *Aida*, *Tosca*, *Adriana Lecouvreur*, *Werther* i *Carmen*. Els seus àlbums com a solista esdevenen rècords de venda tan sols en qüestió de setmanes. El 2011 va ser guardonat amb el cobejat premi Opera News Award a Nova York. Un article publicat a l'«Opera News» va anunciar aquesta selecció amb aquestes paraules: “La seva intensitat i elegància, la suavitat de la veu i el llenguatge corporal, combinats amb la seva musicalitat i aparença brillant, el converteixen en la definició mateixa d'una estrella de l'òpera del segle XXI”. Poc després Kaufmann va ser nomenat Chevalier des Ordre des Arts et des Lettres pel ministre de Cultura francès Frédéric Mitterrand. Kaufmann ha estat elegit en diverses ocasions cantant de l'any per revistes de música clàssica com «Opernwelt», «Diapason» i «Musical America», així com pels jurats d'Echo Klassik i els premis International Opera Awards (Londres, 2013).

Kaufmann també és una figura familiar a escala mundial en el circuit de concerts i recitals. Considera la interpretació artística de la cançó com “la classe real de cant”, ja que aquest gènere requereix molta més delicadesa i diferenciació que qualsevol altra disciplina vocal. La seva associació amb el pianista Helmut Deutsch, amb qui ja va treballar quan era estudiant a Munic, ha demostrat la seva vàlua en innumbrables concerts, incloent-hi el que va interpretar a l'escenari de la Metropolitan Opera de Nova York el 30 d'octubre de 2011, i que va ser ni més ni menys que el primer recital en solitari al Met des de la tornada de Luciano Pavarotti el 1994.

Per a més informació, visiteu www.jonaskaufmann.com

Agència artística de Jonas Kaufmann: Zemsky/Green Artists Management, Inc., www.zemskygreenartists.com

Jonas Kaufmann enregistra en exclusiva per a Sony Music Entertainment

©Toni Suter / Tanja Dorendorf

Helmut Deutsch, piano

Figura entre els millors, més reeixits i reclamats acompanyants de recitals de cançons del món. Va néixer a Viena, on va estudiar al Conservatori, a l'Acadèmia de Música i a la Universitat.

Va ser guardonat amb el Premi de Composició de Viena el 1965 i nomenat professor a l'edat de 24 anys.

Tot i que ha tocat amb instrumentistes líders com a músic de cambra, s'ha concentrat principalment a acompanyar recitals de cançons.

Al començament de la seva carrera va treballar amb la soprano Irmgard Seefried, però el cantant més important dels seus primers anys va ser Hermann Prey, amb qui va viatjar com a acompanyant permanent durant dotze anys. Posteriorment va treballar amb molts dels intèrprets de recitals més importants i va tocar als principals centres musicals del món. Les seves col·laboracions amb Jonas Kaufmann,

Diana Damrau i Michael Volle figuren actualment entre les més importants.

Deutsch ha enregistrat més de cent CD. Els darrers anys s'ha dedicat amb un interès especial al desenvolupament del talent jove. Després de la seva càtedra a Viena, va continuar l'ensenyament principalment a Munic, a la Hochschule für Musik und Theatre, on va treballar com a professor d'interpretació de cançons durant 28 anys.

A més, és professor convidat a diverses altres universitats i cada vegada és cridat amb més freqüència per impartir classes magistrals a Europa i a l'Extrem Orient. El jove tenor suís Mauro Peter va ser un dels seus últims estudiants a Munic i ha esdevingut un dels seus col·laboradors de recital favorits.

Per a més informació, visiteu www.helmutdeutsch.at.

FESTIVAL CASTELL PERALADA
28 | 29 JULIOL 2018

El clàssic de l'estiu!

28/7
JONAS KAUFMANN
ORQUESTRA TITULAR DEL TEATRO REAL
CONCERT LÍRIC

29/7
THAÏS de J. Massenet
PLÁCIDO DOMINGO
ERMONELE JAHO
COR I ORQUESTRA TITULARS DEL TEATRO REAL
ÒPERA EN CONCERT

INFORMACIÓ I VENDA D'ENTRADES
www.festivalperalada.com - T. +34 972 53 82 92

L'hotel del festival: **HOTEL PERALADA**
WINE SPA & GOLF

Textos

Hugo Wolf (1860-1903)

Italianisches Liederbuch

Col·lecció de poemes italians anònims traduïts a l'alemany per Paul Heyse (1830-1914)

1

Auch kleine Dinge können uns entzücken,
Auch kleine Dinge können teuer sein.
Bedenkt, wie gern wir uns mit Perlen schmücken;
Sie werden schwer bezahlt und sind nur klein.
Bedenkt, wie klein ist der Olivenfrucht,
Und wird um ihre Güte doch gesucht.
Denkt an die Rose nur, wie klein sie ist,
Und duftet doch so lieblich, wie ihr wißt.

4

Gesegnet, sei, durch den die Welt entstand;
Wie trefflich schuf er sie nach allen Seiten!
Er schuf das Meer mit endlos tiefem Grund,
Er schuf die Schiffe, die hinübergleiten.
Er schuf das Paradies mit ewgem Licht,
Er schuf die Schönheit und dein Angesicht.

39

Gesegnet sei das Grün und wer es trägt!
Ein grünes Kleid will ich mir machen lassen.
Ein grünes Kleid trägt auch die Frühlingsaue,
Grün kiedet sich der Liebling meiner Augen.

In Grün sich kleiden ist der Jäger Brauch,
Ein grünes Kleid trägt mein Geliebter auch;
Das Grün steht allen Dingen lieblich an,
Aus Grün wächst jede schöne Frucht heran.

3

Ihr seid die Allerschönste weit und breit,
Viel schöner als im Mai der Blumenflor.
Orvietos Dom steigt so voll Herrlichkeit,
Viterbos größter Brunnen nicht empor.

So hoher Reiz und Zauber ist dein eigen,
Der Dom von Siena muß sich vor dir neigen.
Ach, du bist so an Reiz und Anmut reich,
Der Dom von Siena selbst ist dir nicht gleich.

1

*També les petites coses poden encisar-nos,
també les petites coses ens les podem estimar.
Penseu amb quin gust ens ornem amb perles,
són molt petites, però les paguem molt cares.
Penseu què petites són les olives,
però com són cercades pel seu bon gust.
Penseu en la rosa, tan petita,
però que, com sabeu, ens perfuma dolçament.*

4

*Beneït sia Aquell que va crear el món!
Que perfecte el va fer per tot arreu!
Va crear el mar, amb el profund fons insondable,
va crear els vaixells que hi naveguen,
va crear el paradís, amb la seva llum eterna,
va crear la bellesa, i la teva faç.*

39

*Beneït sia el verd i qui el porti!
Em vull fer un vestit verd.
Un vestit verd porta el prat en primavera,
i de verd es vesteix l'estimat dels meus ulls.*

*Verd és el vestit usual del caçador,
i també el meu estimat porta un vestit verd;
el verd escau bé a totes les coses estimades,
i del verd creixen totes les belles fruites.*

3

*Sou la més bella de totes en tot el país,
molt més que les flors de maig.
No sobresurt tant la magnífica catedral d'Orvieto,
ni la font més bella de Viterbo.*

*Són tan grans el vostre encís i la vostra màgia,
que la catedral de Siena s'ha d'inclinar davant.
Ah, sou tan rica en encís i bellesa,
que ni la mateixa catedral de Siena us iguala!*

21

Man sagt mir, deine Mutter wolle es nicht;
So bleibe weg, mein Schatz, tu ihr den Willen.
Ach Liebster, nein! tu ihr den Willen nicht,
Besuch mich doch, tu's ihr zum Trotz, im stillen!
Nein, mein Geliebter, folgt ihr nimmermehr,
Tu's ihr zum Trotz, komm öfter als bisher!!
Nein, höre nicht auf sie, was sie auch sage,
Tu's ihr zum Trotz, mein Lieb, komm alle Tage!

41

Heut nacht erhob ich mich um Mitternacht,
Da war mein Herz mir heimlich fortgeschlichen.
Ich frug: Herz, wohin stürmst du so mit Macht?
Er sprach: Nur Euch zu sehn, sei es entwichen.
Nun sieh, wie muß es um ein Lieben stehn:
Mein Herz entweicht der Brust, um dich zu sehn!

40

O wär dein Haus durchsichtig wie ein Glas,
Mein Holder, wewnn ich mich vorüberstehle!
Dann säh ich drinnen dich ohn Unterlaß,
Wie blick ich dann nach dir mit ganzer Seele!

Wie viele Blicke schickte mir dein Herz,
Mehr als da Tropfen hat der Fluß im März!
Wie viele Blicke schickt ich dir entgegen,
Mehr als da Tropfen niedersprühn im Regen!

27

Schon streckt ich aus im Bett die müden Glieder,
Da tritt dein Bildnis vor mich hin, du Traute.
Gleich spring ich auf, fahr in die Schuhe wieder
Und wandre durch die Stadt mit meiner Laute.

Ich sing und spiele, daß die Straße schallt;
So manche lauscht– vorüber bin ich bald.
So manches Mädchen hat mein Lied gerührt,
Indes der Wind schon Sang und Klang entführt.

18

Heb auf dein blondes Haupt und schlafe nicht,
Und laß dich ja vom Schlulmmer nicht betören.
Ich saae dir vier Worte von Gewicht,
Von denen darfst du keines überhören.

Das erste: daß um dich mein Herze bricht,
Das zweite: dir nur will ich angehören,
Das dritte: daß ich dir mein Heil befehle,
Das letzte: dich allein liebt meine Seele.

21

*Em diuen que la meva mare no ho vol;
no vinguis, doncs, amor, i fes el que ella vol.
Ai, estimat, no! No facis el que ella vol,
vine a veure'm calladament, contra el seu desig!
No, estimat, no l'obeeixis mai,
no facis el que ella vol, vine més sovint que mai!
No, no te l'escoltis per més que digui,
no facis el que ella vol, estimat, vine cada dia!*

41

*Aquesta nit m'he aixecat a mitjanit,
el meu cor s'havia escapat secretament!
He preguntat: cor meu, on vas tan turmentat?
M'ha contestat: només s'havia escapat per veure-us!
Ja veus, doncs, com deu ésser el meu amor:
el meu cor se m'escapa del pit per veure't!*

40

*Oh, si la teva casa fos transparent com el cristall,
estimat, quan passo pel davant furtivament!
Llavors podria veure't sense parar!
Com et miraria amb tota la meva ànima!*

*Quantes mirades m'enviaria el teu cor,
més que gotes no porta el riu al març!
Quantes mirades meves et vindrien a trobar,
més que les gotes que escampa la pluja!*

27

*He estès damunt del llit el meus membres cansats,
quan veig la teva imatge, estimada.
Salto immediatament, em torno a posar les sabates
i passejo per la ciutat amb el meu llaüt.*

*Canto i toco tant que tot el carrer ressona;
molts m'escolten... però jo passo de llarg.
La meva cançó ha commogut moltes noies,
mentre el vent s'emporta cançons i sons.*

18

*Aixeca el teu cap rossenc i no dormis,
no et deixis dominar per la son.
Et diré quatre coses importants
i no te n'has de perdre cap.*

*La primera: que el meu cor es desfà per tu;
la segona: que només a tu vull pertànyer;
la tercera: que t'encomano la meva salvació;
la darrera: que només a tu estima el meu cor.*

20

Mein Liebster singt am Haus im Mondenscheine,
Und ich muß lauschend hier im Bette liegen.
Weg von der Mutter wend ich mich und weine,
Blut sind die Tränen, die mir nicht versiegen.

Den breiten Strom am Bett hab ich geweint,
Weiß nicht vor Tränen, ob der Morgen scheint.
Den breiten Strom am Bett weint ich vor Sehnen;
Blind haben mich gemacht die blutgen Tränen.

22

Ein Ständchen Euch zu bringen kam ich her,
Wenn es dem Herrn vom Haus nicht ungelegen.
Ihr habt ein schönes Töchterlein. Es wär
Wohl gut, sie nicht zu streng im Haus zu hegen.

Und liegt sie schon im Bett, so bitt ich sehr,
Tut es zu wissen ihr von meinerwegen,
Daß ihr Getreuer hier vorbeigekommen,
Der Tag und Nacht sie in den Sinn genommen.

Und daß am Tag, der vierundzwanzig zählt,
Sie fünfundzwanzig Stunden lang mir fehlt.

42

Nicht länger kann ich singen, denn der Wind
Weht stark und macht dem Atem was zu schaffen.
Auc fürcht ich, daß die Zeitumsonst verrinnt.
Ja wär ich sicher, ging ich jetzt nicht schlafen.
Ja wüßt ich was, würd ich nicht heimzupazieren,
Und einsam diese schöne Zeit verlieren.

43

Schweig einmal still, dub gartsger Schwätzer dort!
Zum Ekel ist mir dein verwünschtes Singen.
Und triebst du es bis morgen früh so fort,
Doch würde dich kein schumckes Lied gelingen,
Schweig einmal still und lege dich aufs Ohr!
Das Ständchen eines Esels zög ich vor.

44

O wüßtest du, wie viel ich deinetwegen,
Du falsche Renegatin, litt zur Nacht,
Indes du ihm verschloßnen Haus gelegen
Und ich die Zeit im Freien zugebracht.

Als Rosenwasser diente mir der Regen,
Der Blitz hat Liebesbotschaft mir gebracht;
Ich habe Würfel mit dem Sturm gespielt,
Als unter deinem Dach ich Wache hielt.

20

*El meu estimat canta davant la casa al clar de lluna,
i jo m'haig de quedar al llit escoltant.
Em tombo d'esquena a la mare i ploro
llàgrimes de sang, que no s'acaben.*

*L'ampli riu del costat del llit l'he plorat jo,
i amb tantes llàgrimes no sé si lluu el matí.
L'ampli riu l'he plorat per enyorament,
les llàgrimes de sang m'han deixat cega.*

22

*He vingut a cantar-vos una serenata,
si no li molesta al senyor de la casa.
Teniu una bella filleta. Estaria molt bé
de no recloure-la massa severament a casa.*

*I si ja és al llit, us agrairé molt
que li feu saber de part meva
que ha passat per aquí el seu amor fidel,
que de nit i de dia pensa en ella.*

*I que en les vint-i-quatre hores del dia
l'enyora durant vint-i-cinc hores.*

42

*No puc seguir cantant, perquè el vent
bufa fort i no em deixa respirar.
També temo que el temps passi inútilment.
Si n'estigués segur, no me n'aniria ara a dormir.
Si sabés el què, no tornaria caminant a casa
per perdre tot sol aquest bell temps.*

43

*Calla d'una vegada, xerraire abominable!
Em fastigueuen els teus condemnats cants!
I encara que continuïs fins a la matinada,
no assoliràs de cantar una cançó agradable.
Calla d'una vegada, i ves-te'n a dormir!
Prefereixo la serenata d'un ase!*

44

*Oh, si sabessis, falsa renegada,
com he sofert aquesta nit per culpa teva,
mentre tu dormies tancada a casa teva,
i jo passava el temps a l'aire lliure!*

*La pluja m'ha servit aigua de roses,
els llamps m'han portat missatges d'amor,
i he jugat a daus amb la tempesta
mentre vetllava sota la teva teulada.*

Mein Bett war unter deinem Dach bereitet,
Der Himmel lag als Decke drauf gebreitet,
Die Schwelle deiner Tür, das was mein Kissen—
Ich Ärmster, ach, was hab ich austehn müssen!

6

Wer rief dich denn? Wer hat dich herbestellt?
Wer hieß dich kommen, wenn es dir zur Last?
Geh zu dem Liebchen, das dir mehr gefällt,
Geh dahin, wodu die Gedanken hast.

Geh nur, wohin dein Sinnen steht und Denken!
Daß du zu mir kommst, will ich gern dir schenken.
Geh zu dem Liebchen, das dir mehr gefällt,
Wer rief dich denn? Wer hat dich herbestellt?

31

Wie soll ich fröhlich sein und lachen gar,
Da du mir immer zürnest unverhohlen?
Du kommst nur einmal alle hundert Jahr,
Und dann, als hätte man dir's anbefohlen.

Was kommst du, wenn's die Deinen ungern sehn?
Gib frei mein Herz, dann magst du weitergehn.
Daheim mit deinen Leuten leb in Frieden,
Denn was der Himmel will, geschieht hienieder.

Halt Frieden mit den Deinige zu Haus,
Denn was der Himmel will, das bleibt nicht aus.

10

Du denkst mit einem Fädchen mich zu fangen,
Mit einem Blick schon mich zu machen?
Ich fing schon andre, die sich höher schwangen;
Du darfst mich ja nicht traun, siehst du mich lachen.
Schon andre fing ich, glaub es sicherlich.
Ich bin verliebt, doch eben nicht in dich.

14

Geselle, wolln wir uns in Kutten hüllen,
Die Welt denn lassen, dan sie mag ergötzen?
Dan pochen wir an Tür um Tür im stillen:
“Geb einem armen Mönch um Jesu willen.”

“O lieber Pater, du mußt später kommen,
Wenn aus dem Ofen wir das Brot genommen.
O lieber Pater, komm nur später wieder,
Ein Töchterlein von mir liegt krank darnieder.”

*Sota la teva teulada m'he preparat el llit,
el cel s'estenia al damunt com una manta,
i la llinda de la teva porta era el meu coixí...
Pobre de mi, el que he hagut de sofrir!*

6

*Qui t'ha cridat? Qui t'ha citat?
Qui t'ha fet venir, si tant et molesta?
Vés amb l'estimada que més t'agradi,
ves allà on tens els teus pensaments.*

*Vés allà on són la teva ànima i els teus afanys!
Jo renuncio que vinguis a mi.
Vés amb l'estimada que més t'agradi!
Qui t'ha cridat? Qui t'ha citat?*

31

*Com puc estar content i riure
si estàs sempre clarament enutjat amb mi?
Només vens una vegada cada cent anys,
i encara com si t'hi haguessin obligat.*

*Per què vens, si tan poc et plau veure els teus?
Allibera el meu cor, i segueix el teu camí.
Viu tranquil a casa amb la teva gent,
car aquí es farà el que el cel vulgui.*

*Tingues pau a casa teva amb els teus,
car el que el cel vol, no faltará.*

10

*Penses lligar-me amb un filet
i enamorar-me amb una sola mirada?
N'he atrapat d'altres de més encimbellades.
No t'has de fiar de mi quan em vegis riure.
Ja n'he atrapat d'altres, creu-me.
Estic enamorat, però no precisament de tu.*

14

*Company, per què no vestim la cogulla
i deixem el món per al qui el pugui fruit?
Trucarem llavors tranquil·lament de porta en porta:
“Una almoina per a un pobre frare, per l'amor de Crist!”*

*“Oh, pare estimat, torna més tard,
quan hagi tret el pa del forn.
Oh, pare estimat, torna a venir després,
tinc una filleta que està malalta.”*

“Und ist sie krank, so laßt mich zu ihr gehen,
Daß sie nicht etwas sterbe unversehen.
Und ist sie krank, so laß t mich nach ihr schauen,
Daß sie mir ihre Beichte mag vertrauen.

Schließt Tür und Fenster, daß uns keiner störe,
Wenn ich des armen Kindes Beichte höre!”

45

Verschling der Abgrund meines Liebsten Hütte,
An ihrer Stelle schäum ein See zur Stunde.
Bleikugeln soll der Himmel drüber schütten,
Und eine Schlange house dort im Grunde.

Drin house eine Schlange giftiger Art,
Die ihn vergifte, der mir untreu ward.
Drin house eine Schlange, giftgeschwollen,
Und bring ihm Tod, der mich verraten wollen!

8

Nun laß uns Frieden schließen, liebstes Leben,
Zu lang ist's schon, daß wir in Fehde liegen.
Wenn du nicht willst, will ich mich dir ergeben;
Wie könnten wir uns auf den Tod bekriegen?

Es schließen Frieden Könige und Fürsten,
Und sollten Liebende nicht darnach dürsten?
Es schließen Frieden Fürsten und Soldaten,
Und sollt es zwei Verliebten wohl mißraten?

Meinst du, daß, was so großen Herrn gelingt,
Ein Paar zufriedner Herzen nicht vollbringt?

29

Wohl kenn ich Euern Stand, der nicht gering.
Ihr brauchtet nicht so tief herabzusteigen,
Zu lieben solch ein arm und niedrig Ding,
Da sich vor Euch die Allerschönsten neigen.

Die schönsten Männer leich besiegtet Ihr,
Drum weiß ich wohl, Ihr treibt nur Spiel mit mir.
Ihr spottet mein, man hat mich warnen wollen,
Doch ach, seid so schön! Wer kann Euch grollen?

38

Wenn du mich mit den Augen streifst und lachst,
Sie senkst und neigst das Kinn zum Busen dann,
Bitt ich, daß du mir erst ein Zeichen machst,
Damit ich doch mein Herz auch bändgen kann.

*“Si està malalta, deixeu-me anar-la a veure,
no sigui que es mori sense els Sagraments.
Si està malalta, deixeu-me visitar-la,
que em pugui confiar la seva confessió.*

*Tanqueu portes i finestres, que ningú no ens molesti
mentre sento els pecats de la pobra nena.”*

45

*Que l'abisme s'empassi la cabana del meu estimat
i que al seu lloc escumegi el mar.
Que caiguin del cel bales de plom,
i que visqui una serpent, allà al fons!*

*Que hi visqui una serpent verinosa,
que emmetzini el que m'ha estat infidel!
Que hi visqui una serpent plena de verí,
que porti la mort al qui m'ha volgut trair!*

8

*Fem ara les paus, estimada vida,
ja fa massa temps que estem en guerra!
Si tu no vols, em rendiré jo a tu;
com podriem combatre'ns fins a la mort?*

*Fan les paus els reis i els prínceps,
i no ho han de destitjar els amants?
Fan les paus els nobles i els soldats,
i han de fracassar dos enamorats?*

*Creus que el que aconsegueixen tan grans senyors
no ho aconseguiran dos cors felços?*

29

*Ben bé conec el vostre rang, que no és comú.
No calia que us rebaixéssiu tant,
per estimar quelcom tan pobre i humil
quan els més bells s'inclinen davant vostre.*

*Guanyeu fàcilment els homes més bells,
per això sé molt bé que amb mi només jugueu.
Us burleu de mi, ja m'ho han advertit,
però ai, sou tan bella! Qui us podria guardar rancor?*

38

*Quan hakis de mirar-me de reüll i somriure'm,
i baixar els ulls i inclinar el mentó damunt del pit,
et prego que abans m'ho adverteixis,
perquè pugui dominar el meu cor.*

Daß ich mein Herz mag bändgen, zahm und still,
Wenn er vor großer Liebe springen will,
Daß ich mein Herz mag halten in der Brust,
Wenn es ausbrechen will vor großer Lust.

36

Wenn du, mein Liebster, steigst zum Himmel auf,
Trag ich mein Herz dir in der Hand entgegen.
So liebevoll umarmst du mich darauf,
Dann wolln wir uns dem Herrn zu Füßen legen.

Und seht die Herrgott unsre Liebesschmerzen,
Macht er ein Herz aus zwei verliebten
HerzenZu einem Herzen fügt er zwei zusammen,
Im Paradies, umglänzt vom Himmelsflammen.

23

Was für ein Lied soll dir gesungen werden,
Das deiner würdig sei? Wo find ich's nur?
Am liebsten grüb ich es tief aus der Erden,
Gesungen noch von keiner Kreatur.
Ein Lied, das weder Mann noch Weib bis heute
Hört oder sang, selbst nicht die ältesten Leute.

19

Wir haben beide lange Zeit geschwiegen,
Auf einmal kam uns nun die Sprache wieder
Die Engel Gottes sind herabgefliegen,
Sie brachten nach dem Krieg den Frieden wieder.

Die Engel Gottes sind herabgefliegen,
Mit ihnen ist des Frieden eingezogen.
Die Liebesengel kamen über Nacht
Und haben Frieden meiner Brust gebracht

34

Und steht Ihr früh am Morgen auf vom Bette,
Scheucht Ihr vom Himmel alle Wolken fort,
Die Sonne lockt Ihr auf die Berge dort,
Und Engelein erscheinen um die Wette
Und bringen Schuh und Kleider Euch sofort.

Dann, wenn Ihr ausgeht in die heilige Mette,
So zieht Ihr alle Menschen mit Euch fort,
Und wenn Ihr naht der benedeiten Stätte,
So zündert Euer Blick die Lampen an.

Weihwasser nehmt Ihr, macht des Kreuzes Zeichen
Und netzet Eure weiße Stirn sodann
Und neiget Euch und beugt die Knie ingleichen...
O wie holdselig steht Euch alles an!

*Que el pugui mantenir tranquil i callat
quan vol explotar de tant d'amor;
que el pugui retenir en el meu pit,
quan es vol esmicolar de tant delit.*

36

*Estimat, quan pugis al cel,
et rebré amb el cor a la mà.
Llavors m'abraçaràs amorosament
i ens prosternarem als peus del Senyor.*

*I quan vegi Déu les nostres penes amoroses,
farà un sol cor de dos cors enamorats;
els dos cors fondrà en un de sol,
il·luminat per les flames celestials del paradís.*

23

*Quina cançó s'haurà d'entonar
que sigui digna de tu? On la trobaré?
M'agradaria desenterrar-la del fons de la terra,
no cantada encara per cap criatura.
Una cançó, que cap home ni cap dona,
ni els més ancians l'hagin sentit o entonat mai.*

19

*Hem estat callats ambdós molt de temps,
i de sobte ens ha retornat la parla.
Han baixat els àngels de Déu,
que han portat la pau després de la guerra.*

*Han baixat els àngels de Déu
i han restablert la pau.
I els àngels de l'amor baixaren durant la nit
i portaren la pau al meu cor.*

34

*Quan us lleveu aviat de matinada,
espanteu tots els núvols del cel,
feu sortir el sol darrere d'aquelles muntanyes,
i apareixen àngels en quantitat,
que us porten tot seguit sabates i vestit.*

*Després, quan sortiu per anar a missa,
tots els homes us segueixen,
i quan us acosteu al sagrat indret,
la vostra mirada encén les llànties.*

*Preneu l'aigua beneita i us persigneu,
i humitegeu el vostre front blanc
i us inclineu, doblegant el genoll...
Oh, amb quina gràcia ho feu tot!*

Wie hold und selig hat Euch Gott begabt,
Die Ihr der Schönheit Kron empfangen habt!
Wie hold und selig wandelt Ihr im Leben;
Der Schönheit Palme ward an Euch gegeben

16

Ihr jungen Leute, die ihr zieht ins Feld, Auf meinem
Liebsten sollt ihr Achtung geben.
Sorgt, daß er tapfer sich im Feuer hält;
Er war noch nie im Kriege all sein Leben.

Laßt nie ihn unter freiem Himmel schlafen;
Er ist so zart, es möchte sich bestrafen.
Laßt mir ihn ja nicht schlafen unterm Mond;
Er ginge drauf, er ist' ja nicht gewohnt.

9

Daß noch gemalt all deine Reize wären,
Und dann der Heidenfürst das Bildnis fände.
Er wurde dir ein groß Geschenk verehren,
Und legte seine Kron in deine Hände.

Zum rechten Glauben müßte sich bekehren
Sein ganzes Reich, bis an sein fernstes Ende
Im ganzen Lande würd es ausgeschrieben,
Christ soll ein jeder werden und dich lieben.

Ein jeder Heide flugs bekehrte sich
Und würd ein guter Christ und liebte dich.

2

Mir ward gesagt, du reisest in die Ferne.
Ach, wohin gehst du, mein geliebtes Leben?
Den Tag, an dem du scheidest, wüßt ich gerne;
Mit Tränen will ich deinen Weg befeuchten –

Gedenk an mich, und Hoffnung wird mir leuchten!
Mit Tränen bin ich bei dir allerwärts –
Gedenk an mich, vergiß es nicht, mein Herz!

17

Und willst du deine Liebsten sterben sehen,
So trage nicht dein Haar gelockt, du Holde.
Laß von den Schultern frei sie niederwehen;
Wie Fäden sehn sie aus von purem Golde.

Wie goldne Fäden, die der Wind bewegt –
Schön sind die Haare, schön ist, die sie trägt!
Goldfäden, Seidenfäden ungezählt –
Schön sind die Haare, schön ist, die sie strahlt!

*Que dolça i santa us ha fet Déu,
que us ha concedit la corona de la bellesa!
Amb quina dolçor i santedat aneu pel món,
us va donar les palmes de la bellesa!*

16

*Vosaltres, joves que aneu a la guerra,
tingueu cura del meu estimat.
Procureu que conservi el valor en el foc,
mai a la seva vida havia estat en la guerra.*

*No el deixeu dormir mai a l'aire lliure,
és tan delicat que li faria mal.
No me'l deixeu dormir a la llum de la lluna,
es moriria, car no hi està acostumat.*

9

*Si hom hagués pintat tots els seus encisos,
i trobés el teu retrat un príncep dels pagans,
t'oferiria valuosos presents
i posaria en les teves mans la seva corona.*

*S'hauria de convertir a la veritable Fe
tot el seu regne, fins a l'últim confi.
En tot el país seria ordenat
que tothom fos cristià i t'estimés.*

*I tots els pagans es convertirien,
serien bons cristians i t'estimarien.*

2

*Em varen dir que te'n vas molt lluny.
Ai, on vas, estimada vida meva?
M'agradaria saber el dia del comiat,
et vull donar escorta amb les meves llàgrimes...*

*Recorda't de mi, i t'il·luminarà l'esperança!A tot
arreu seran amb tu les meves llàgrimes...
Recorda't de mi, no m'oblidis, cor meu!*

17

*Si vols veure morir l'estimat,
no portis, encisadora, els cabells rutllats!
Deixa'ls onejar lliurement damunt l'espatlla,
semblen brins d'or pur.*

*Brins daurats que mou el vent...
Són bells els cabells, i bella és la que els porta!
Incomptables brins d'or i de seda...
Són bells els cabells, i bella és la que els pentina!*

33

Sterb ich, so hüllt in Blumen meine Glieder:
Ich wünsche nicht, daß ihr ein Grab mir grabt.
Gegenüber jeden Mauern legt mich nieder,
Wo ihr so manchmal mich gesehen habt.

Dort legt mich hin, in Regen oder Wind;
Gern sterb' ich, ist's um dich, geliebtes Kind.
Dort legt mich hin in Sonnenschein und Regen;
Ich sterbe lieblich, sterb ich deinetwegen.

15

Mein Liebster ist so klein, daß ohne Bücken
Er mir das Zimmer fegt mit seinen Locken.
Als er ins Gärtlein ging, Jasmin zu pflücken,
Ist er vor einer Schnecke sehr erschrocken.

Dann setzt er sich inns Haus um zu verschnaufen,
Da warf ihn eine Fliege übern Haufen;
Uns als er hintrat an mein Fensterlein,
Stieß eine Bremse ihm den Schädel ein.

Verwünscht sei'n alle Fliegen, Schnacken, Bremsen
Und wer ein Schätzchen hat aus dem Maremmen!
Verwünscht sei'n alle Fliegen, Schnacken, Mücken
Und wer sich, wenn er küßt, so tief muß bücken!

35

Benedeit die selge Mutter,
Die so lieblich dich geboren,
So an Schönheit auserkoren,
Meine Sehnsucht fliegt zu dir!

Du so lieblich von Gebärden,
Du die Holdeste der Erden,
Du mein Kleinod, meine Wonne,
Süße, benedeit bist du!

Wenn ich aus der Ferne schlmachte
Und betrachte deine Schöne,
Siehe wie ich beb und stöhne,
Daß ich kaum es bergen kann!

Und in meiner Brust gewaltsam
Fühl ich Flammen sich empören,
Die den Frieden mir zerstören,
Ach, der Wahnsinn faßt mich an!

33

*Quan em morí, cobriu amb flors el meu cos,
no desitjo que em caveu una tomba.
Deixeu-me al costat d'aquell mur
on m'heu vist tantes vegades.*

*Deixeu-me allà, plogui o faci vent;
moro content si és per tu, criatura estimada.
Deixeu-me allà, amb sol o amb pluja,
moro feliç, si moro per tu.*

15

*El meu estimat és tan petit, que sense inclinar-se
m'escombra la cambra amb els seus rulls.
Quan va anar al jardí a collir uns llessamins
es va espantar molt en veure un cargol.*

*I quan entrà a casa per calmar-se,
el va abatre una mosca.
i quan va treure el cap per la finestra,
un tàvec li trencà la crisma.*

*Maleïdes totes les mosques, cargols i tàvecs,
i aquella que tingui un estimat als aigüamolls!
Maleïdes totes les mosques, cargols i mosquits,
i la que, per besar, s'ha d'inclinar tant!*

35

*Beneïda l'afortunada mare
que tan bella et portà al món,
amb bellesa tan exquisida!
Cap a tu vola el meu enyorament!*

*Tu, de posat tan amable,
la més gentil de la Terra,
el meu joïell, el meu delit,
la meva dolçor, sigues beneïda!*

*Quan em consumeixo lluny de tu,
i penso en la teva bellesa,
mira com tremolo i sospiro,
a penes ho puc dissimular!*

*I sento créixer en el meu pit
unes flames poderoses,
que destrueixen la meva pau,
ai, el deliri em domina!*

24

Ich esse nun mein Brot nicht trocken mehr,
Ein Dorn ist mir im Fuße stecken geblieben.
Umsonst nach rechts und links blick ich umher,
Und keinen find ich, der mich möchte lieben.

Wenn's doch auch nur ein altes Männlein wäre,
Das mir erzeugt' ein wenig Lieb und Ehre.
Ich meine nämlich so ein wohlgestalter,
Ehrbarer Greis, etwa von meinem Alter.

Ich meine, um mich ganz zu offenbaren,
Ein altes Männlein so von vierzehn Jahren.

7

Der Mond hat eine schwere Klage erhoben
Und vor dem Herrn die Sache kund gemacht;
Er wolle nicht mehr stehn am Himmel droben,
Du habest ihn um seinen Glanz gebracht.

Als er zuletzt das Sternenheer gezählt,
Da hab es an der vollen Zahl gefehlt;
Zwei von den schönsten habest du entwendet,
Die beiden Augen dort, die mich verblendet.

25

Mein Liebster hat zu Tische mich geladen
Und hatte doch kein Haus, mich zu empfangen,
Nicht Holz noch herd zum Kochen und zum
Braten,
Der Hafen auch war längst entzwei gegangen.

An einem Fäßchen Wein gebracht es auch,
Und Gläser hat er gar nicht im Gebrauch;
Der Tisch war schmal, das Tafeltuch nicht besser,
Das Brot steinhart und völlig stumpf das Messer.

26

Ich ließ mir sagen und mir ward erzählt,
Der schöne Toni hungre sich zu Tode;
Seit ihn so überaus die Liebe quält,
Nimmt er auf einen Backzahn sieben Brote.

11

Wie lange schon war immer mein Verlangen:
Ach, wäre doch ein Musiker mir gut!
Nun ließ der Herr mich meinen Wunsch erlangen
Und schickt m ir einen, ganz wie Milch und Blut.
Da kommt er eben her mit sanften Miene,
Und senkt den Kopf und spielt die Violine.

24

*Ara ja no menjo més el meu pa sec,
una espina se m'ha quedat clavada al peu.
Miro inútilment cap a la dreta i l'esquerra,
no trobo ningú que em vulgui estimar.*

*Encara que només fos un bell homenet,
que em demostrés una mica d'amor i d'honor.
Vull dir exactament un ancià respectable,
molt ben format, d'una edat com la meva.*

*Vull dir, per ésser del tot sincera,
un vell homenet d'uns catorze anys.*

7

*La lluna ha presentat una greu queixa,
i ha portat l'assumpte fins al Senyor;
no volia estar més allà dalt, al cel,
perquè havies apagat el seu fulgor.*

*L'última vegada que havia comptat les estrelles,
n'hi havien faltat en el nombre total;
n'havies robat dues de les més belles,
aquest dos ulls que m'enlluernen.*

25

*L'estimat m'ha convidat a sopar
sense tenir casa per rebre'm,
ni llenya ni fogó per guisar i coure,*

i fa temps que l'olla s'ha partit en dos.

*No tenia tampoc una gerra de vi,
ni tampoc usava vasos;
la taula era estreta, les tovalles no eren millors,
el pa com una pedra, i el ganivet esmussat del tot.*

26

*Vaig sentir dir, això m'ho varen explicar,
que el bell Toni es vol morir de gana;
des que l'amor el turmenta tant,
es menja set pans d'una queixalada.*

11

*Fa molt de temps que tenia un gran anhel:
ah, que un dia m'estimés un músic!
Ara el Senyor fa que es compleixi el meu desig,
i me n'ha enviat un, que sembla un querubi.
Ara ve amb la seva dolça aparença
inclina el cap i toca el violí.*

37

Wie viele Zeit verlor ich, dich zu lieben!
Hätt ich doch Gott geliebt in all der Zeit.
Ein Platz im Paradies wär mir verschrieben,
Ein Heilger säße dann an meiner Seit.

Und weil ich dich geliebt, schön frisch Gesicht,
Verscherzt ich mir des Paradieses Licht,
Und weil ich dich geliebt, schön Veigelein,
Komm ich nun nicht ins Paradies hinein.

32

Was soll der Zorn, mein Schhatz, der dich erhitzt,
Ich bin mir keiner Sünde ja bewußt.
Ach, lieber nimm ein Messer wohlgespitz
Und tritt zu mir, durch bohre mir die Brust.

Und taugt ein Messer nicht, so nimm ein Schwert,
Daß meines Blutes Quell gen Himmel fährt.
Und taugt ein Schwert nicht, dimm das
Dolches Stahl
Und wasch in meinem Blut all mein Qual.

5

Selig ihr Blinden, die ihr nicht zu schauen
Vermögt die Reize, die uns Glut entfachen;
Selig ihr Tauben, die ihr ohne Grauen
Die Klaaen der Verliebten könnt verlachen.

Selig ihr Stummen, die ihr nicht den Frauen
Könnt eure Herzensnot verständlich machen;
Selig ihr Toten, die man hat begraben!
Ihr sollt vor Liebesqualen Ruhe haben.

12

Nein, junger Herr, so treibt man's nicht, fürwahr;
Man sorgt dafür, sich schicklich zu betragen.
Für alltags bin ich gut genug, nicht wahr?
Doch beßre suchts du dir an Feiertagen.
Nein, junger Herr, wirst du so weiter sündigen,
Wird dir den Dienst dein Alltagsliebchen Kündgen.

13

Hoffärtig seid ihr, schönes Kind, und geht
Mit Eurem Freiern um auf stolzern Fuß.
Spricht man Euch an, kaum daß Ihr Rede steht,
Als kostet Euch zuviel ein holder Gruß.

37

*Quant de temps vaig perdre en estimar-te!
Si tot aquest temps hagués estimat Déu,
tindria un lloc al paradís,
i un sant s'asseuria al meu costat.*

*I perquè t'he estimat, fresca i bella faç,
he perdut la llum del paradís;
i perquè t'he estimat, bella trapella,
no podré entrar en el paradís.*

32

*Per què t'excites irada, mon tresor?
No em recordo de cap culpa.
Ai, millor que agafis un ganivet ben esmolat,
t'apropis i em travessis el cor.*

*I si no et serveix el ganivet, agafa una espasa,
i que brolli cap al cel la font de la meva sang.
I si no et serveix una espasa, pren un punyal
d'acer
i banya en la meva sang tots els meus turments.*

5

*Benaurats, cecs, que no podeu veure
les belleses que exciten la nostra passió.
Benaurats, sords, que us podeu riure
sense por de les queixes de l'estimada.*

*Benaurats, muts, que no podeu fer entendre
a les dones les penes del vostre cor.
Benaurats, morts, que ja esteu enterrats!
Ja no us inquietaran els turments de l'amor.*

12

*No, jove senyor, veritablement, això no es fa;
hom ha de procurar comportar-se decentment.
Per a cada dia ja soc prou bona, no és veritat?
Però per als dies de festa en cerques una de millor
No, jove senyor, si continues pecant,
dimitirà dels seus serveis el teu amor de cada dia.*

13

*Ufanosa sou, bella criatura,
i tracteu amb altivesa els vostres pretendents.
Si se us parla, a penes si contesteu,
com si tant us costés una paraula amable.*

Bist keines Alexanders Töchterlein,
Kein Königreich wird deine Mitgift sein,
Und willst du nicht das Gold, so nimm das Zinn;
Willst nicht Liebe, nimm Verachtung hin.

28

Du sagst mir, daß ich keine Fürstin sei;
Auch du bist nicht aus Spaniens Thron entsprossen.
Nein, Bester, stehst du auf bei Hahnenschrei,
Fährst du aufs Feld und nicht in Staatskarossenn.

Du spottest mein um meine Niedrigkeit,
Doch Armut tut dem Adel nicht zuleid.
Du spottest, daß mir Krone fehlt und Wappen,
Und fährst doch selber nun mit Schusters Rappen.

30

Laß sie nur gehn, die so die Stolze spielt,
Das Wunderkräutlein aus dem Blumenfeld.
Man sieht, wohin ihr blankes Auge zielt,
Da Tag um Tag ein andrer ihr gefällt.

Sie treibt es grade wie Toscanas Fluß,
Dem jedes Berggewässer folgen muß.
Sie treibt es wie der Arno, will mir schienen:
Bald hat sie viel Bewerber, bald nicht eine.

46

Ich hab in Penna einen Liebsten wohnen,
In der Maremmenebene einen andern,
Einen im schönen Hafen von Ancona,
Zum vierten muß ich nach Viterbo wandern.

Ein andrer wohnt in Casentino dort,
Der nächst lebt mit mir am selben Ort,
Und wieder einen hab ich in Magione,
Vier in La Fratta, zehn in Castiglione.

*No ets pas la filleta d'Alexandre,
ni tindràs un regne com a dot;
si no vols l'or, tindràs l'estany;
si no vols amor, rebràs menyspreu.*

28

*Em dius que no soc cap princesa;
tampoc tu has nascut del tron d'Espanya.
No, estimat, si et lleves amb el cant del gall,
és per a anar al camp, i no en una carrossa oficial.*

*Et burles de mi per la meva humil naixença,
però la pobresa no està renyida amb la noblesa.
Et burles perquè no tinc corona ni blasó,
quan tu mateix viatges a peu.*

30

*Deixa que se'n vagi, la que juga tan ufana,
l'herbeta miraculosa del camp florit.
Es veu cap on miren els seus ulls radiant,
cada dia és un altre el que li agrada.*

*És igual que el riu de la Toscana,
al qual han d'afluir tots els rierols de la muntanya.
Em sembla que és igual que l'Arno:
tan aviat té molts pretendents, com no en té cap.*

46

*A Penna hi viu un amant,
en la plana dels aiguamolls hi viu un altre,
un al bell port d'Ancona,
per al quart he d'anar a Viterbo.*

*Un altre viu a Casentino,
el següent viu amb mi al mateix lloc,
i encara en tinc un altre a Magione,
quatre a La Fratta, i deu a Castiglione.*

Traduccions: Manuel Capdevila i Font

Palau de la Música Catalana —*Palau 100*

Nova temporada
2018–2019

Renovació i pre-reserva
d'abonaments ja disponible!

DIMARTS 18.09.2018, 20 h
Gustavo Dudamel
& Mahler Chamber
Orchestra
—*Quarta* de
Brahms

DIMECRES 19.09.2018, 20 h
Gustavo Dudamel
& Mahler Chamber
Orchestra
—*Quarta* de
Mahler
Palau 100+

DIJOUS 25.10.2018, 20 h
Cecilia Bartoli
—*La Cenerentola*
de Rossini

DIJOUS 08.11.2018, 20 h
Murray Perahia
Piano

DIJOUS 13.12.2018, 20 h
Orquestra de
Cambra de Zuric &
Daniel Hope
—*El Messies* de
Händel

DILLUNS 28.01.2019, 20 h
Balthasar
Neumann Chor
und Ensemble
& Thomas
Hengelbrock
—*Requiem* de
Mozart

DIMARTS 05.02.2019, 20 h
Renée Fleming
Soprano

DIMARTS 12.03.2019, 20 h
Daniil Trifonov,
Orfeó Català,
Orquestra del
Teatre Mariïnski &
Valery Gergiev

DIJOUS 14.03.2019, 20 h
Gustav Mahler
Jugendorchester
& Jonathan Nott
—*Tercera* de Mahler

DIMARTS 19.03.2019, 20 h
Orquestra
Simfònica Gran
Teatre del Liceu &
Josep Pons
—*La consagració
de la primavera* de
Stravinsky

DIJOUS 24.04.2019, 20 h
Monteverdi Choir
& Sir John Eliot
Gardiner
—*Semele* de Händel

DIJOUS 09.05.2019, 20 h
Orquestra
Simfònica de Sant
Petersburg & Yuri
Temirkanov
—*Festival*
Txaikovski

DIJOUS 23.05.2019, 20 h
Akademie für Alte
Musik Berlin
—*Música aquàtica*
de Händel

DIMARTS 04.06.2019, 20 h
Suzanne Vega
& Collegium
Vocale Gent
—*Einstein on the
beach* de Philip
Glass
Palau 100+

DIJOUS 27.06.2019, 20 h
Gustavo Dudamel,
Orfeó Català, Cor
de Cambra del
Palau & Münchner
Philharmoniker
—*Segona* de
Mahler

Abonament *Palau 100* (13 concerts). De 236 a 1.278 euros
Abonament *Palau 100+* (15 concerts). De 270 a 1.455 euros
Preus especials per a menors de 35 anys

Renovacions d'abonaments i pre-reserva de nous abonats ja disponibles
Venda general d'entrades i altres abonaments: 23 d'abril

taquilles@palaumusica.cat | abonaments@palaumusica.cat | 902 442 882
www.palaumusica.cat

Mecenes Protectors

Mecenes d'Honor

Media Partners

Col·laboradors

Aena – Aenor – Armand Basi – Autoritat Portuària de Barcelona – Bagués-Masriera Joiers – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Col·legi de Farmacèutics de Barcelona – Deloitte – Esteve – Fundació Antiques Caixes Catalanes BBVA/CX – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – GRoW at Annenberg – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Hoteles Catalonia – La Fageda – Loteria de Catalunya – Quadis – Roca Junyent, S.L.P. – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Serunió – Viatges Fra Diavolo S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Eurofirms ETT S.L.U. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme S.L. – Teatre Romea– Veolia Serveis Catalunya S.A.U.

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc, Pere Armadàs Bosch, Rosamaria Artigas i Costajussà, professor Rafael I. Barraquer Compte, Mariona Carulla Font, Lluís Carulla Font, Carlos Colomer Casellas, Isabel Esteve Cruella, Josep Ferrer Sala, Maria José Lavin Guitart, Horaci Miras Giner, Anna Saura Miarnau, Jordi Miarnau Banús, Juan Manuel Soler Pujol, Daniela Turco, Joan Uriach Marsal.

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

93 295 72 00

Concerts recomanats

Palau Grans Veus
DIMECRES, 14.03.18 – 20.30 h
Sala de Concerts

Mark Padmore, tenor
Julius Drake, piano
Cor de Cambra del Palau de la Música
Simon Halsey, director

F. Schubert:
Der Wanderer and den Mond, D. 870

Abendstern, D. 806

Des Fischerliebesglück, D. 933

An die Sonne D.439

Im Freien, D. 880

Bei dir allein, D.866

Gott in detail Natur D.757

Nachtelle D.892

Der Winterabend, D. 938

B. Britten:

Winter words

The ballad of little musgrave and

Lady Barnard Britten

Three two part songs 1932

I wonder as I wander

Tom Bowling

Preus: 20, 25 i 35 euros

Palau Grans Veus
DIVENDRES, 06.04.18 – 20.30 h
Sala de Concerts

Bryn Terfel, baritone
Orfeó Català (Simon Halsey,
director)
Cor Jove de l'Orfeó Català
(Esteve Nabona, director)
Orquestra Gulbenkian
Lisboa
Gareth Jones, director

G. Verdi: Obertura de l'òpera
Nabucco; "Eh paggio" de *Falstaff*;
"Va pensiero" d'*Aida*; obertura
de *La traviata* i Cor de gitanos
d'*Il trovatore*

A. Boito: "Sono lo spirito che
nega" de *Mefistofele*

R. Wagner: "Invocació al
foc màgic" de *La valquíria*
i "Comiat de Wotan" de *La*
valquíria

M. Mussorgsky: "La mort de
Boris", de *Boris Godunov*

M. Keen: *Homeward Bound*

J. Bock: "If I were a rich man",
d'*El violinista a la teulada*

Preus: 30, 40, 60, 85 i 150 euros

Palau Grans Veus
DIJOUS, 31.05.18 – 20.30 h
Sala de Concerts

Olga Peretyatko, soprano
Giulio Zappa, piano

Lieder de Schubert, Verdi i
Glinka

S. Rachmàninov: *Vocalise*, *Ne poj*
krasavica i *Vesenny Voda*

W. A. Mozart: "Dove sono" (*Le*
nozze di Figaro)

W. A. Mozart: "Marten aller
Arten" (*El rapte en el Serall*)

G. Donizetti: Regnava nel
silenzio (*Lucia di Lammermoor*)

G. Donizetti: "Oh luce di
quest'anima" (*Linda di*
Chamonix)

V. Bellini: "Casta diva" (*Norma*)

Preus: 20, 25 i 35 euros